

A decorative banner for the word 'AVICULTURA'. The word is written in large, bold, serif capital letters. Below the letters are various farm animals: a large dog on the left, several chickens and turkeys in the middle, and two geese on the right. The animals are rendered in a detailed, woodcut style.

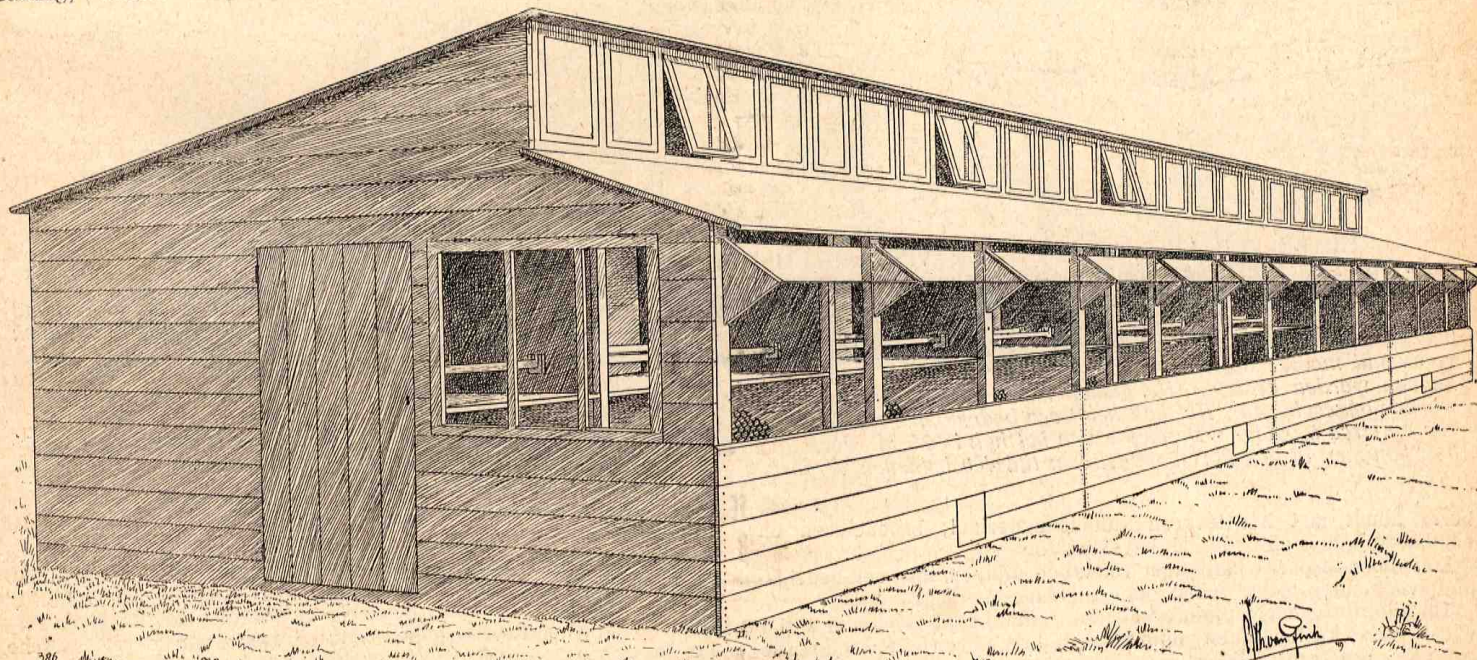
Hoofd-Redacteur: C. S. TH. VAN GINK.

F. van der Vaart, M. J. Visser, J. Welleman, Xavier von Wersch, J. J. Wolles, F. J. Wijk 12, J. Zandbergen.

Orgaan v/d Raad v. Beheer en Toezicht op het gebied v. Pluimvee- en Konijnteelt, Ned. Ver., "Avicultura", "Ornithophilia", Leidsche Pluimvee-Ver., Ned. Konijnenf.b., Ned. Hoender-Club, Ekster-Club, Amsterd. Pluimvee-Club, Holl. Kropper-Club, Holle Kropper-Club, Oud-Holl. Tuimelaars-Club, Dwerg-Hoenderfokk.-Vereen., Rotterd. Konijnenfokk.-Bond, Ver. v. Ned. Pluimvee- en Konkeurmeesters Nederl. Leghorn-Club, 's-Gravenh. Pluimvee-Ver., Kon.fokkers-Club „De Eendracht“, Int. Weener-Club, Ned. Duivenfokk.-Bond Int. Bond „De Exposant“, Tw. Konijnenfokk.-Bond, Ned. Havana-, Alaska- en Gouwenraas-Club, Ned. Vl. Reuzen-Club, Tw. Pluimvee-Club, Nederl. Tan-Konijnenfokkers-Club, Ned. Lotharinger-Club, Hollandier-Club, Rotterdamse Pluimvee- en Konijnen-Vereen., Cavia-Club, Meeuwen-Club, Nijmeegsche Pluimy.-Ver., Lotharinger-Club Rotterdam, Kynologen-Club „Diana“, Zwolle, Pluimvee- en Konijen-Ver. v. Maastricht en Omstr. „Het Zuiden“, Maastricht, Eerste Roosend. Pluimvee-Vereen., Pluimvee- en Kon.-Vereen. „Nut en Sport“, Meppel, Pluimveevereen. „Nut en Genoegen“ te Weesp—Weespercarspel, Pluimvee- en Konijnenvereen. Lisse en Omstreken, Pluimvee- en Konijnenfokkersvereniging voor Zutphen en Omstreken „Pekzo.“ Hengeloche Pluimvee- en Konijnenv. Hengelo, Pluimveeclub Enschede-Lonneker te Enschede, Pluimvee- en Konijnenvereen. „Door Veredeling Verbetering“ te Zoetermeer—Zegwaard en Omstr.; Pluimvee- en Konijnenfokkersvereen. „Casticum en Omstreken“ te Castrium; Kerkradsche Pluimveeveeren. „Nut en Sport“, Kerkrade. Konj-en- en Pluimveefokvereniging „Edel Ras“ te Bleijerheide. Eerste Nederl. Rijnlandsche gevlekte Kon.fokkers Club; Pluimvee-v. Oss en Omstr., Oss; Eerste Tilb. Sierduiven-Ver. (E. T. S. V.) Ned. Wyand. Club, Pluimveeveeren. 't Nuthoen te Heerlen.

Uitgeversmededeelingen in dit blad.

Aan genoemde kippenhouders, meerendeels nieuwe.ingen op het gebied der kippenhouderij, werden door de hoenderparken groote hoeveelheden broedeieren en eendagskuikens geleverd. De rashoenderfokkerijen of hoenderparken moesten zich dus, voor zooverre deze dit niet reeds voorzien hadden, hun bedrijf inrichten voor de productie van bedrijfshoenders. Bij naar verhouding lage graanprijzen en goede eierprijzen heeft de pluimveehouderij goede winsten opgeleverd aan degenen, wier bedrijf, hetzij groot of klein, op een goede leest geschoeid was. Deze categorie van koopers is sterk geslonken. Eendeels voorzien ze zelf, zoo goed en zoo kwaad als zulks

gaat, in hun eigen behoefte aan broedeieren en kuikens. We zeggen hier met opzet „zoo goed en zoo kwaad als zulks gaat“, want van het houden van foktoomen is bij velen geen sprake. Wat de consequenties daarvan zijn, behoeven we hier niet nader uiteen te zetten. De hoenderparken zien dus hun afzetgebied veranderen en daarmede ook de eischen, welke er aan hun producten gesteld worden. Het meerendeel be-

houdt de vraag naar prima producten en ondervindt een toenemende vraag naar raspluimvee, doch dat laatste liefst van goeden legstam.

Dat een dergelijke vraag bij de hoenderparken de wensch met zich mede brengt, daaraan te voldoen, spreekt vanzelf. Zoo wordt dus op dit oogenblik in die richting heel wat gedaan. Men tracht een middeling te bereiken tusschen beide eischen, d. w. z. men tracht beide eigenschappen in het pluimvee te vereenigen... en dit dient ter eere van het overgrote meerendeel der hoenderparken gezegd te worden: Voor den prijs, dien het publiek betaalt, krijgt het waar voor zijn geld en soms meer dan dat.

Verlaten we echter het arbeidsveld der hoenderparken en stellen we ons zelf de vraag, waar leidt het vervolgen van dezen middenweg toe, dan zou men kunnen antwoorden: in doorsnee tot geen stap verder als dat men reeds is. Uitzonderingen zullen er zijn en die uitzonderingen zal men aantreffen bij fokkers met groote inrichtingen, die zich met al hun kracht op de verbetering van zoo mogelijk slechts één ras toeleggen. Wij komen op deze uitzonderingsgevallen terug. Het zijn niet de uitzonderingsgevallen, welke we op het oog hebben, doch de doorsnee-resultaten.

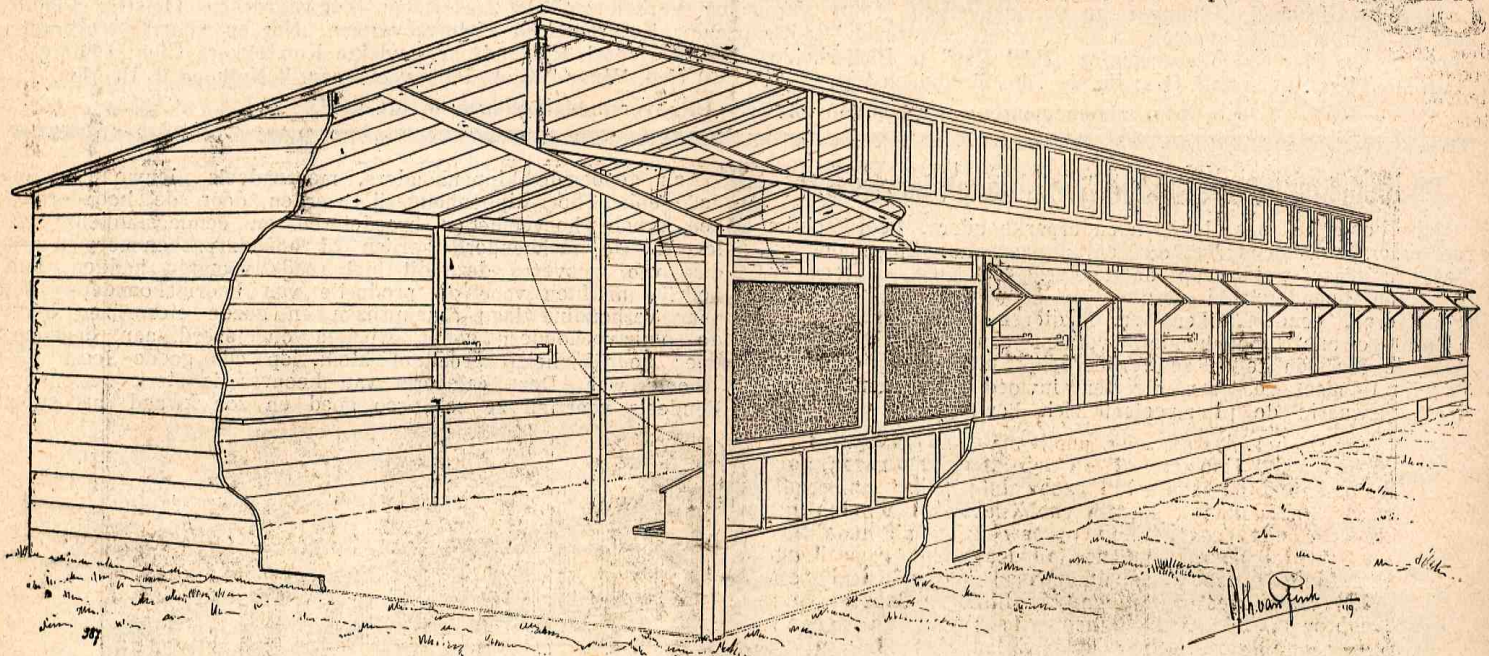
Keeren we thans nog weer eens terug tot de hoenderparkhouders of bezitters van fokinrichtingen en bekijken we hun plaats eens in de pluimveewereld.

Een hoenderpark geeft geen beeld van de rentabiliteit der pluimveehouderij als bedrijf. De pluimveehouderij als bedrijf bestaat in ons land uit het houden van kippen voor eierproductie en het hoenderpark is een inrichting, welke zich

zijn dat niet en zulks ondervindt een ieder in de praktijk vanzelf.

De praktijk heeft het bewezen, dat de meest voordeelige wijze van hoenders houden als bedrijf — en nu spreken we van de zuivere „bedrijfs-hoenderhouderij“ — is de houderij van zoo veel hoenders en eenden, als men zelf met behulp van een jongen of een der huisgenooten na kan loopen. Dit aantal varieert iets, naar gelang van de inrichting die men heeft. Hoe meer tijdsbesparing men kan toepassen, hoe meer dieren men houden kan; en hoe minder men zich met fokken van zijn leghennen ophoudt, hoe meer dieren men kan houden. Iemand, die zijn eendagskuikens koopt en zelf geen foktoomen houdt, zal veel meer leghennen kunnen houden dan iemand, die ook nog een hoop tijd noodig heeft om zijn fokdieren na te loopen en op den leg te controleeren, broedmachines te verzorgen, enz. Het spreekt van zelf, dat wat men aan den eenen kant wint, men vaak aan den anderen kant weer verliest. Goede ééndagskuikens zijn ook niet goedkoop, doch anderszins kost de productie ervan veel tijd. Kachelkunstmoeders, groote leghuizen, droogvoedermethode, aanleg van waterleiding en al dergelijke dingen vormen een groote tijdsbesparing en stellen den tegenwoordigen pluimveehouder in staat om veel hoenders te houden. Er zijn gevallen bekend, dat kippenhouders met behulp van een jongen tot 1800 leghennen hielden, jaar in, jaar uit. Zijn er door omstandigheden meer huisgenooten, die voor 't bedrijf voelen, dan kan dit aantal hennen nog grooter zijn.

Reuzen-inrichtingen hebben bijna altijd gefaald, tenzij men automatisch winst maakte, doordat de producten direct aan de

HETZELFDE LEGHUIS, MET TER VERDUIDELIJKING TEN DEELE WEGGENOMEN VOOR- EN ZIJWAND.

Bovenstaand hok, ruim vier jaar terug ontworpen, zouden we thans met de sindsdien bekend geworden feiten, vooral in verband met het Nederlandsche klimaat, met slechts een wijziging blijven aanbevelen. Deze wijziging betreft niet den bouw van het hok, doch de wijze van beschutting. De opklapbare meubelgongje bespannen ramen zouden we vervangen door opschuifbare ramen, welke neergelaten, achter de houten onderste helft der voorzijde zouden moeten schuilen gaan. De legnesten zouden pl.m. 5 c.M. van den voorwand moeten blijven en daar niet direct tegen aangebouwd moeten zijn. De ramen zouden op verschillende hoogte moeten worden opgeschoven. Het hok heeft een bodemoppervlakte van 175 vierk. M. De huisvesting per hen komt bij de tegenwoordige prijzen op circa 5 gulden. De diepte van het hok is 6.5 M., doch door de bovenramen valt voldoende licht naar binnen. In een dergelijk hok kan men in den kortst mogelijken tijd 400 leghennen verzorgen.

C 6464

bezig houdt met het leveren van fokmateriaal, broedeieren en eendagskuikens aan de pluimveehouders.

Een hoenderpark kan dus rendabel zijn, waar een bedrijfs-pluimveehouder geen winst kan maken en omgekeerd.

Terwijl de bedrijfspluimveehouder afhankelijk is voor zijn winst van kostprijs en opbrengst der eieren in combinatie met de legkracht zijner hoenders, is de hoenderparkhouder afhankelijk van zijn omzet in fokmateriaal, eieren en eendagskuikens en den prijs, dien hij kan bedingen. Gedurende een gedeelte van het jaar is de hoenderparkhouder aangewezen op den verkoop van zijn eieren tegen consumptieprijzen. Zijn inrichting is echter een zoodanige, dat hij van een dergelijken prijs geen winst kan maken, tenzij in de gemengde bedrijven, d. w. z. hoenderfokkerijen, die tevens een groot aantal hoenders op den leg houden. De winstgevendheid van dergelijke bedrijven is vaak afhankelijk van plaatselijke omstandigheden. Zulke bedrijven springen er juist uit, wat betreft den verkoop van broedeieren en eendagskuikens in het seizoen, alsmede van den verkoop van fokmateriaal. Nu is het een groote fout, dat men dergelijke gemengde bedrijven aanhaalt als eenvoudige voorbeelden der pluimveehouderij. Ze

afnemers konden worden geleverd en die afnemers prima kwaliteit moesten hebben. Wij bedoelen hier de enkele pluimveehouderijen der groote Engelsche en Amerikaansche hotels, welke geheele productie, zoowel in eieren als in pluimvee, direct naar de hotels gaat, welke voor werkelijk verse eieren en prima geslachte hoenders een goeden prijs kunnen neertellen.

Men late echter ook dergelijke pluimveebedrijven buiten beschouwing; hun aantal is miniem.

Heeft het zuivere type van bedrijfs-hoenderhouderij recht van bestaan, dan is dit soort pluimveehouders aangewezen op hoenders, welke gehard zijn en daardoor weinig zorg vereischen, doch vooral op hoenders met een gemiddeld zeer goede productie. Eierproductie is voor dergelijke menschen alles. Wat beteekent voor dergelijke menschen niet een gemiddelde verhooging van 10 eieren per kip. Onder afrek van het meerdere verorberde voer mag men toch gerust zeggen, dat het voor hen een extra winst van 50 cent per kip beteekent. Voor dergelijke menschen is eierproductie, gecombineerd met gehardheid, alles. Raskenmerken zijn bijzaak en hogere volmaaktheid binnen de grenzen der raszuiver-

heid eveneens. Met raszuiverheid hebben deze menschen natuurlijk wel te maken, omdat deze hun borg staat voor de afstamming, want geen enkele fokker op verhoogde productie, zal dit toch door kruising van rassen trachten te bereiken, terwijl de gelijksoortigheid, welke aan rashoenders eigen is, de bedrijfspluimveehouders een zoo goed mogelijk gelijksoortigheid van verzorgings- en voedingseischen geeft. Iemand, die veel leghennen houdt, heeft geen tijd hun individueele behoeften na te gaan. Hij moet ze alle over één kam scheeren bij de voeding en verzorging. Het zal dan toch nog voorkomen, dat het rantsoen niet voor alle dieren gelijk geschikt is, doch in veel mindere mate dan bij het houden van een mengelmoesje het geval is, waarbij men met allerlei kruisingsproducten te maken heeft.

Hooge legkracht en daaraan gekoppelde winterleg, gehardheid en het ontbreken van verkeerde neigingen, zijn voor den zuiveren bedrijfskippenhouder hoofdzaak en dan ook alles omvattende hoofdzaak. Rasschoonheid zal en kan hem koud laten.

v. G.

(Wordt vervolgd.)

Uitgave: N. V. UITG.-MIJ. v/h. Firma WILLEM VAN GORCUM.

Druk: N. V. KONINKLIJKE DRUKKERIJ FLORALIA, ASSEN.

Eere-Hoofd-Redacteur: J. H. BEEKMAN Bzn.

Directeur: W. VAN GORCUM.

Hoofd-Redacteur: C. S. TH. VAN GINK.

Met vaste medewerking van: B. v. Asperen Vervenne, A. Bartels, J. van Beek, L. A. v. d. Berg Jr., A. J. Bicker Caarten, G. F. Boorsma, J. Daalder Dz., A. C. M. Dolk, H. Gerlings, O. J. Goddard, A. F. Gosse, A. Hoogendijk Jz., H. L. A. v. d. Horst, R. Houwink Hz., John. M. C. Kievits, Alfred Keymeulen, J. Mantel, H. Masselink, G. Mujs, K. v. Olst, E. Ostermann, H. Peters, Joh. H. v. Piggelen, Th. M. Ruijs, F. Schaadtler, L. Seegers, A. H. Spencer, M. L. Spruijt, C. A. M. Spruijt, K. Steenhuis, P. Sweers, R. Tepe, H. J. Thellier, M. F. van der Vaart, M. J. Visser, J. Wellemen, Xavier von Wersch, J. J. Wories, P. J. Wijk Pz., J. Zaalberg.

Orgaan v/d. Raad v. Beheer en Toezicht op het gebied v. Pluimvee- en Konijnenteelt, Ned. Ver. „Avicultura“, „Ornithophilia“, Leidsche Pluimvee-Ver., Ned. Konijnenf.b., Ned. Hoender-Club, Ekster-Club, Amsterd. Pluimvee-Club, Holl. Kropper-Club, Holle Kropper-Club, Oud-Holl. Tuimelaars-Club, Dwerghoenderfokk.-Vereen., Rotterd. Konijnenfokk.-Bond, Ver. v. Ned. Pluimvee- en Konkeurmeesters, Nederl. Leghorn-Club, 's-Gravenh. Pluimvee-Ver., Konfokkers-Club „De Eendracht“, Int. Weener-Club, Ned. Duivenfokk.-Bond, Int. Bond „De Exposant“, Tw. Konijnenfokk.-Bond, Ned. Havana-, Alaska- en Gouwenaars-Club, Ned. Vl. Reuzen-Club, Tw. Pluimvee-Club, Nederl. Tan-Konijnenfokkers-Club, Ned. Lotharinger-Club, Hollander-Club, Rotterdamsche Pluimvee- en Konijnen-Vereen., Cavia-Club, Meeuwen-Club, Nijmeegsche Pluimv.-Ver., Lotharinger-Club Rotterdam, Kynologen-Club „Diana“, Zwolle, Pluimvee- en Konijnen-Ver. v. Maastricht en Omstr. „Het Zuiden“, Maastricht, Eerste Roosend. Pluimvee-Vereen., Pluimvee- en Kon.-Vereen. „Nut en Sport“, Meppel, Pluimvee-Vereen. „Nut en Genoegen“ te Weesp—Weespercarspel, Pluimvee- en Konijnen-Vereen. Lisse en Omstreken, Pluimvee- en Konijnenfokkers-Vereeniging voor Zutphen en Omstreken „Pekzo.“ Hengelocse Pluimvee- en Konijnenver. Hengelo, Pluimveeclub Enschede-Lonneker te Enschede, Pluimvee- en Konijnen-Vereen. „Door Veredeling Verbetering“ te Zoetermeer—Zegwaard en Omstr.; Pluimvee- en Konijnenfokkers-Vereen. „Castricum en Omstreken“ te Castricum; Kerkraadsche Pluimvee-Vereen. „Nut en Sport“, Kerkrade. Konij. en- en Pluimveefok-Vereeniging „Edel Ras“ te Bleijerheide. Eerste Nederl. Rijnlandsche gevlekte Konfokkers Club; Pluimvee-Vereen. „Oss en Omstr.“, Oss; Eerste Tilb. Sierduiven-Ver. (E. T. S. V.) Ned. Wyand. Club, Pluimvee-Vereen. 't Nuthoen te Heerlen. Pluimvee- en Kon. Club „Veendam—Wildervank.“

Voor abonnementen, advertentiën enz. zie Uitgeversmededeelingen in dit blad.

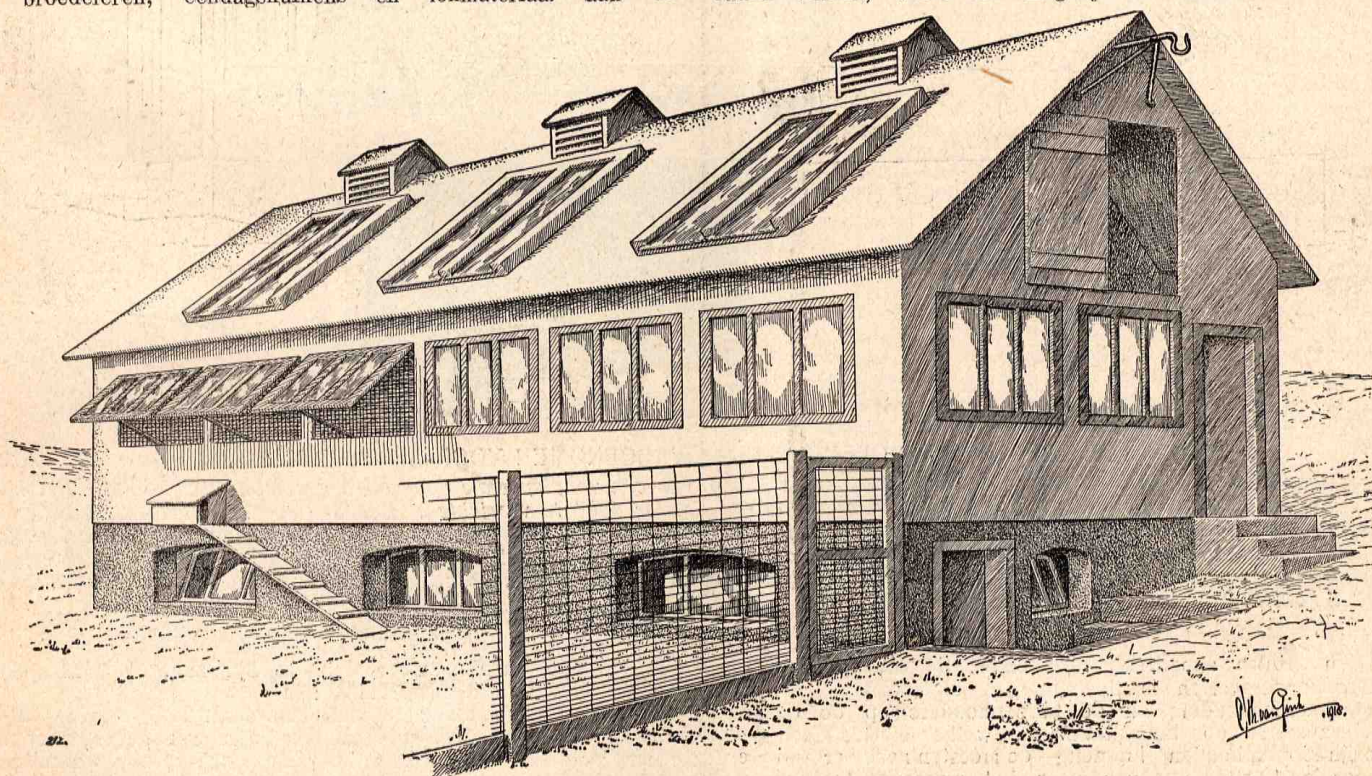
De Bedrijfspluimveehouderij en de Raspluimveeteelt.

(Vervolg en Slot.)

De pluimveehouder, welke een gemengd bedrijf heeft, dus niet zonder meer tot de bedrijfspluimveehouders mag gerekend worden, heeft wel belang bij het uiterlijk schoon zijner dieren, daar hij uit de praktijk weet, dat dit het verkoopen van broedeieren, eendagskuikens en fokmateriaal aan de

overhellen in de bedrijfsuitoefening, naar gelang van den gang van zaken in de pluimveewereld, welke natuurlijk ook een wisselend beeld zal vertoonen.

Onder deze groep zal men bij voortduring wel de meeste groote fokinrichtingen aantreffen. Het is te hopen, in het belang der pluimveehouderij in het algemeen, dat daaronder, evenals reeds in Amerika het geval is, inrichtingen een plaats zullen vinden, welke zoo mogelijk in slechts één, hoogstens

BROEDKELDER, LEGHUIS EN KEUKENZOLDER ONDER EEN DAK.

03675

Ontworpen door C. S. Th. van Gink in 1918.

Gaven we bij de eerste helft van dit artikel een leghuis volgens de algemeene principes, ditmaal geven we eens een type van een gecombineerd verblijf, ontworpen voor speciale doeleinden.

kleine pluimveehouders in zijn onmiddellijke omgeving en daarbuiten veel gemakkelijker maakt. Men erkenne de belangen dezer groep, doch geve er nimmer den schijn aan, alsof dit de zuivere bedrijfsfokkers zijn. Deze groep zal nu eens meer naar de rasfokkers, dan weer meer naar de nutfokkers

twee rassen zullen specialiseeren, welke de kwaliteit van hun dieren zoodanig naar uiterlijk en naar productiviteit zullen opvoeren, dat de dieren zoowel op de tentoonstellingen als op het gebied van eierproductie zullen kunnen schitteren. Gemakkelijk zal het niet zijn, maar onmogelijk is het niet. Vast

staat, dat dergelijke inrichtingen, welke natuurlijk niet anders dan onder de meest deskundige leiding en beheer kunnen groeien en bloeien, een uitmuntenden prijs voor hunne producten zullen kunnen bedingen. Zulks is bovendien ook noodzakelijk, daar dit materiaal een zeer omvangrijke fokinrichting zal eischen en een nauwkeurige fokadministratie niet goedkoop kan zijn.

Het is door deze groep, dat er verband zal blijven bestaan tusschen de rasfokkers en de bedrijfspluimvee-houders.

Bezien we de raspluimveeteelt in haar geheelen omvang, dan komen we tot de volgende conclusie:

De raspluimveeteelt heeft uit den aard der economische omstandigheden niet die toename geboekt, welke de bedrijfspluimveeteelt te beurt is gevallen. Dit zou trouwens ook onder gunstiger omstandigheden niet mogelijk zijn geweest, daar ze reeds zoo sterk ingeburgerd was. Toch is het aantal harer aanhangers ook numeriek niet onbelangrijk vooruitgegaan. Een belangrijk percentage der kippenhouders, die in de tijden van voedselschaarste kippen zijn gaan houden, is dit blijven doen, en van deze categorie is het meerendeel houder en liefhebber van raskippen geworden. Slechts zeer weinigen vinden bevrediging in het houden van een mengmoesje en hebben bij voorkomende gelegenheid raskippen daarvoor in de plaats genomen, waarbij ze, naar smaak en omstandigheden meer of minder rekening hielden met de productiviteit van de raszuivere plaatsvervangers.

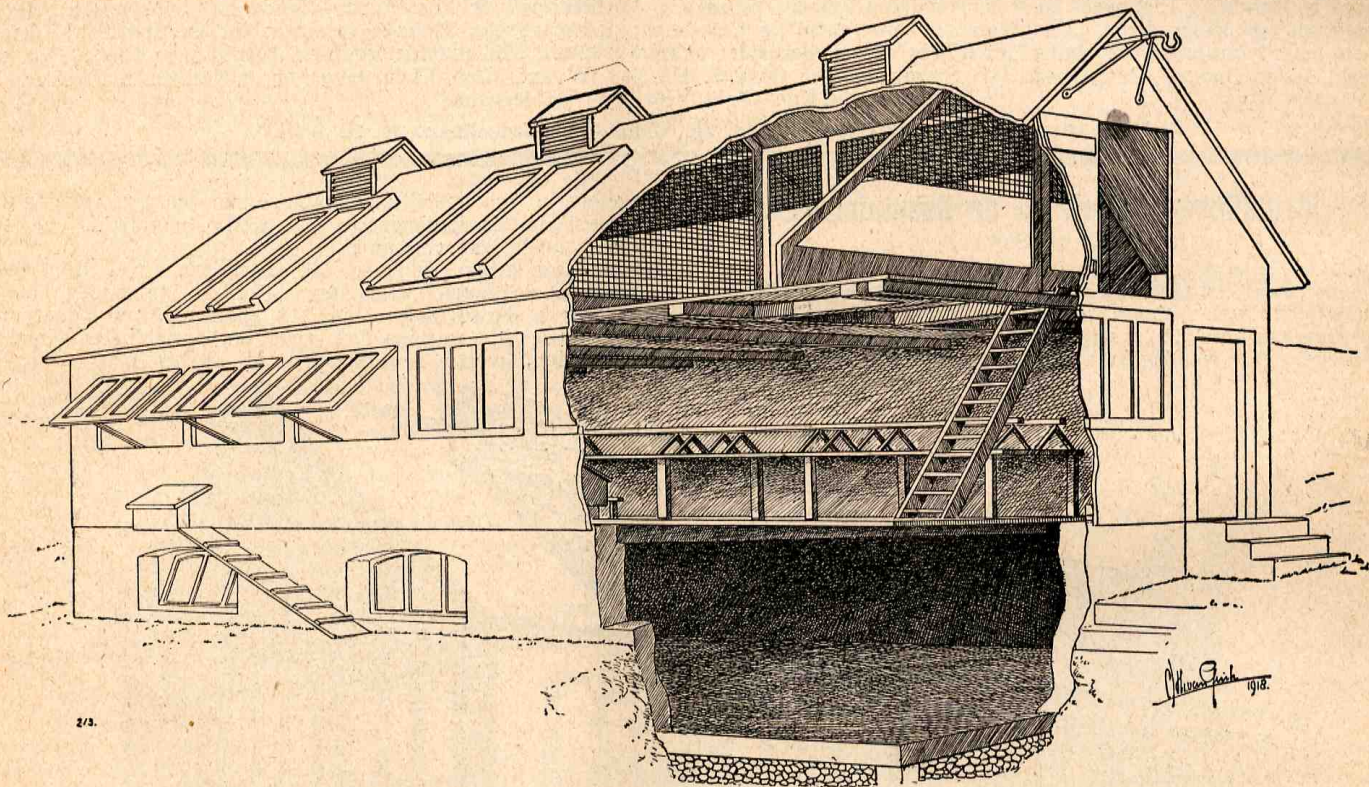
Het meerendeel zag zijn ren gaarne gevuld met fraaie raschoenders, welke ook in den winter leggen. Hoevele onzer raschoenders voldoen niet schitterend aan die eischen! Onder de lichte rassen treffen we er wel aan, die het eierleggen

voor een normale ontwikkeling en volkomen gezondheid van het dier mag gelden.

Gaat men tot overdrijving over, dan kunnen de raskenmerken de productiviteit in den weg staan. Overgrootte kammen, overgrootte ooren en een voor het ras te hoog gewicht, gaan ten koste van het weerstandsvermogen, de vroegrijpheid en ten koste van de uitputting van het opgenomen voeder. Vermindert het weerstandsvermogen, dan geraakt het dier gemakkelijker buiten conditie, en „conditie“ is een gebiedende eisch om de aanwezige legkracht tot uiting te brengen.

Meer dan 10 jaar terug hebben we er reeds op aangedrongen, dat de rasfokkerij er zich — natuurlijk met uitzondering van de productie der sierhoenders — wel rekenschap van zou moeten geven, dat zij niet in de verkeerde richting bleef voortgaan en men niet in het overdrevene rassenschoonheid moest zoeken. Ook anderen hebben daarop gehamerd. Al of niet onder invloed daarvan, is de zucht naar het overdrevene verdwenen en beweegt zich de raspluimveeteelt, meer in het bijzonder de raschoendereteelt, in meer gematigde banen.

Slechts bij weinig rassen gaat de fokrichting in zoodanige banen, dat het productievermogen in meerdere of mindere mate er door gehinderd wordt. Hierdoor treft men bij de raschoenders-categorie met gematigde ontwikkeling van vormen en bevedering een alleszins bevredigende gemiddelde productie aan. Deze productie komt meerendeels ook door goede verzorging, goede voeding en dito huisvesting tot haar recht. Het gemiddelde cijfer is vrij stabiel. Het varieert iets bij de onderscheidene rassen en wijst, naast ver boven de andere uitstekende hooge producenten, een in de afzonderlijke stam-

HETZELFDE GEBOUW MET GEDEELTELIJK WEGGENOMEN VOOR- EN ZIJKANT.

03727

Bovenstaand hok is ontworpen ten einde een voorbeeld te geven heeft 't voordeel, dat 't den verzorger gelegenheid geeft veel werk op temperatuur is te houden; daarboven een zeer ruim leghuis, waar gedurende de natte en koude wintermaanden. De zolderverdieping is voor*kuikenverblijven ingericht, zoodat de vroegbroederij er gemakkelijk in kan worden toegepast. Men kan alles dicht bij elkaar goede zal komen.

van een voor speciale doeleinden gecombineerd verblijf. Het hok „onder dak“ te verrichten. Beneden een broedkelder, welke goed een paar honderd leghennen een aangenaam verblijf vinden gedurende de natte en koude wintermaanden. De zolderverdieping is voor*kuikenverblijven ingericht, zoodat de vroegbroederij er gemakkelijk in kan worden toegepast. Men kan alles dicht bij elkaar goede zal komen.

er in den winter aangeven, doch onder de middelzware en zware raschoendersoorten is de winterleg algemeen.

De stadskippenhouders en de kippenhouders op de dorpen en die categorie op het platteland, welke slechts een of twee dozijn kippen houden kunnen — de meesten zelfs eer minder dan meer dan 12 stuks — geven voor het meerendeel de voorkeur aan fraaie hoenders, welke bevredigend leggen. Waar ze hun dieren voor hun genoegen houden, is valnest-controle en wat dies meer zij, voor hen van geen belang, omdat zij de dieren niet den geheelen dag na kunnen loopen. Zij genieten meer van het uiterlijk schoon.

Mits men niet in het overdrevene komt, is dit uiterlijk schoon volstrekt niet hinderlijk voor een hooge productie, evenmin als het daarop van directen invloed is. Van indirecten invloed is het in zooverre, dat uiterlijk schoon, voor zooverre het de vormen en ten deele de regelmatigheid van den vedergroei betreft, als een soort van uitwendig bewijs

men rijzende en dan weer dalende lijn aan, al naar gelang van de hanen, welke gebruikt zijn.

In vrijwel alle rassen is materiaal aanwezig, dat bij verder gebruik krachtiger leggende nakomelingen zal geven, met des te meer zekerheid naarmate het aantal fokdieren, waaruit men kiezen kan, grooter is en naar mate der doeltreffendheid en nauwkeurigheid van de gebezigde selectie-methode. Valnest-methode en selectie, aan de hand van de min of meer betrouwbare uiterlijke kenmerken van groote legkracht, zijn uitmuntende middelen, naast een eenvoudige doch doeltreffende fokadministratie, om den rasfokker in staat te stellen het gemiddelde legcijfer zijner rasdieren op te voeren, waarbij hun uiterlijk schoon niet behoeft te worden opgeofferd. Valnest-controle kan door den rasfokker ook alleen gedurende de wintermaanden worden toegepast, waardoor hij onder normale omstandigheden betrouwbare gegevens kan krijgen voor de vermoedelijke jaarproductie, wijl men vastgesteld heeft, dat

er een vrij vast verband bestaat tusschen de winter- en de jaarproductie.

Bij geringe getalen rashoenders, om de keuze uit te maken, beperkt de selectie zich vrijwel tot het uitschakelen der slechte legsters, waardoor alleen reeds het gemiddelde cijfer aanmerkelijk verbeterd wordt en men niet het risico loopt, dat juist van een dergelijk dier de fokhaan voor het volgende jaar stamt.

Fokkers, die veertig, vijftig of honderd jonge hennen op den leg kunnen controleren, staan er natuurlijk geheel anders voor, vooral wanneer ze een fok-administratie hebben, welke hen in staat stelt om de afstamming van al hun dieren na te gaan. Het spreekt toch van zelf, dat men bij vijftig tot honderd hennen zonder twijfel een half dozijn hennen zal vinden, welker productie flink boven het gemiddelde uitsteekt en welke niet tot degenen behooren, welke met eenigszins beangrijke rasfouten behept zijn.

Zoo'n groepje is waard verder gecontroleerd te worden, zoodat men naast de winterproductie ook de jaarproductie leert kennen.

Inmiddels houde men ook een paar jonge hanen aan, welke volle broers zijn van de beste der hennen uit dit groepje. Men geve alles een jaar om uit te groeien. Het volgende voorjaar is alles overjarig en heeft men de basis voor een pracht foktoom. In het tusschenliggend jaar kan men natuurlijk ook weer de beste jonge hennen aan de hand van de winterproductie uitzoeken en deze voor den reserve-foktoom bestemmen.

Op die manier bouwt men in enkele jaren een volkomen raszuiveren hoogfijnen slam rashoenders op, waarvan de productie ver boven het gemiddelde is gestegen, doch dan moet men ook den moed der overtuiging bezitten en zijn dieren in de gewone open klasse durven insturen, zoowel als op den legwedstrijd. Zijn de dieren noch goed genoeg in hun uiterlijk voor de gewone open klassen op de tentoonstelling, noch krachtig genoeg in het leggen voor den legwedstrijd, dan heeft men een tusschenproduct gecreëerd, dat eigenlijk zeer weinig handelswaarde heeft. Terwijl het omgekeerde het geval is, wanneer men vast houdt aan den eisch, dat de dieren naast een hoog productie-cijfer, hun rassenschoon volkomen moeten hebben behouden.

Dat is eerst fokkunst. Het is echter te volbrengen en zal niet nalaten ook financieele voordeelen af te werpen. v. G.

Zalmkleurige Hollandsche Krielen.

Door H. L. A. VAN DER HORST.

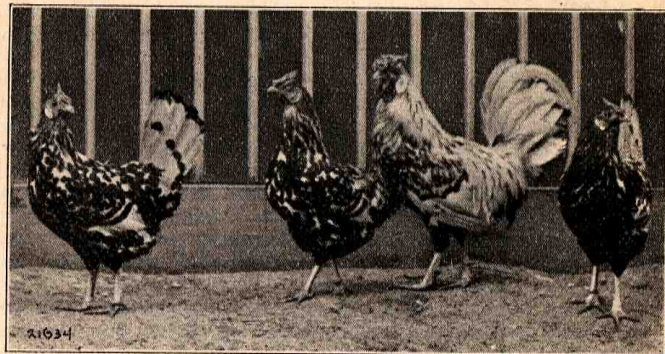

an, enkele ingewijden was het reeds lang bekend, dat pogingen in het werk werden gesteld, om onze Hollandsche Krielhoenders met eene nieuwe variëteit te verrijken.

Het is in den regel gemakkelijker eene dergelijke gedachte op te zetten, dan wel ten uitvoer te brengen, want wij weten het, dat er reeds meerdere malen pogingen zijn gedaan tot het vormen van eene nieuwe variëteit van het een of ander ras, maar dat men het nimmer tot een behoorlijk resultaat heeft gebracht; en persoonlijk hebben wij het ondervonden, bij de vorming van de zwart-bonte, alsmede de patrijskleurige Javakrielen, hoevele teleurstellingen overwonnen moeten worden, wat een moeite het kost en niet het minst een massa fokmateriaal, om tot zijn doel te geraken; en zoo heel dikwijls gebeurt het dan ook, dat vol moed begonnen wordt, maar dat enkele opvolgende teleurstellingen in staat zijn de pogingen weder zeer spoedig te doen geven en komt er dan van al die schoone voornemens bitter weinig terecht.

Men moet dus over een dosis geduld en volharding kunnen beschikken, en degenen, die zulke eigenschappen in zich ver-

eenigen, kunnen wij het ondernemen van zulk een proef tot het verkrijgen van eene nieuwe variëteit of ras, ten zeerste aanbevelen; het is verbazend interessant en geeft voor den rechtgeaard liefhebber o zoo veel voldoening, vooral, wanneer hij kan bespeuren, dat zijn ondernomen werk vorderingen maakt. Maar het moet gezegd, niet ieder is het gegeven, om dit werk te kunnen verrichten, want buiten voornoemde eigenschappen, moet hij wel degelijk beschikken over eene groote hoeveelheid fokkerskunde en het juiste beeld voor oogen hebben, waarop zijne pogingen zijn gericht en wat hij zich voorstelt te fokken

EEN AARDIG 4-TAL ZILVERLAKEN HOLL. HOENDERS.
Dit quartet, 1e-pr.-winners op Avicultura in Jan. j.l., is het eigendom van den heer H. C. Weber te IJselmonde. Welk een sierlijke teekening is toch het zilverlaken!

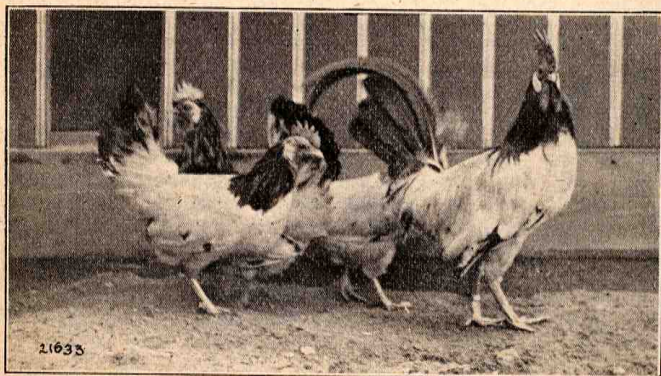
in de toekomst. Daarbij zijn vele aantekeningen van afstamming, vererving, enz. van het hoogste belang en zonder deze bereikt men niets.

Blijktbaar hebben nu al deze goede eigenschappen voorgezet bij den heer J. Eysma te Maarssen. Ongetwijfeld is deze krielen-enthousiast een geboren fokker en zit hem de liefhebberij in het bloed, want er zijn zoo van die eigenschappen, die men met zijne geboorte moet meebrengen en zeker niet aangeleerd kunnen worden. Uit meerderen noemen wij slechts een enkel voorbeeld: „Wat zijn er niet vele, bepaald goede fokkers van reeds bestaande en goed doorgefokte rassen, maar die toch zeer slecht hunne eigen dieren kunnen beoordeelen.“ Deze zullen nimmer goede keurmeesters worden, en het is voor hen ook niet raadzaam, met het scheppen van een nieuw ras of variëteit te beginnen, waar een enkele misgreep reeds voldoende is, om alles te bederven, want deze fokkers missen de eigenschap om met één enkel oogopslag reeds, de meeste fouten bij de dieren te ontdekken.

Zoals dan ook gezegd is, moeten dergelijke eigenschappen in het bloed zitten, en de heer Eyma heeft getoond, tot deze enkelingen in de hoenderwereld te behooren. Want aan dezen liefhebber komt de eer toe, de Hollandsche Krielen met eene nieuwe variëteit te hebben verrijkt, n.l. met de zalmkleurige Hollandsche Krielen.

Het is nu ongeveer zeven jaar geleden, dat de heer Eyma met de eerste kruising is begonnen en hij paarde daartoe de Zilver Duckwing Hollandsche Kriel aan dito Goud Duckwings. Volgens nu Wit aan Patrijskleurige Hollandsche Krielen. De kinderen uit deze combinaties werden wederom met elkaar gepaard, terwijl er ook nog bloed is ingevoerd geworden van de Bankiva's en de Sabelpootkrielen, van deze laatste de roodbonte kleurslag. De Sabelpootkrielen hebben niet alleen de kleur helpen verbeteren, door het inbrengen van de bekende bruinker nuanceering, welke de roodbonte Sabelpootkrielen bezitten, maar ook aan de verbetering van het model (type), hetwelk eenigszins in het gedrang gekomen was, door de inkruising van het Bankiva's bloed en waardoor een te lange rug, benevens te spitse staart was ontstaan; ter verbetering hiervan heeft de Sabelpootkriel goede diensten bewezen. Eene enkele schaduwzijde van deze ondernomen kruising was weder het te voorschijn brengen bij de nakomelingschap van voetbevedering en min of meer de bekende gierhaken van de Sabelpootkrielen, echter ook deze fouten wist de fokker met geduld en overleg te boven te komen zoodat na eenige generaties de beenbevedering geheel achterwege bleef.

De eerste zalmkleurige Hollandsche Krielen waren iets te hoog van kleur en b.v. de haantjes kwamen in kleur zeer wel overeen met de Goud Duckwing Hollandsche Krielen of ook wel met de Game Bantams. Hennen nu, aan zulk een haan gepaard, gaven donker genuanceerde hennen, waarvan de zalmkleur meer tot bruin overging, vooral in hals en vleugels. Kan men nu haantjes en hennetjes van die kleur fokken uit één stam, dan lijkt ons dit geen bezwaar en kan derhalve de kleur van de haantjes variëren van zilver tot geel in hals, rug en zadel; evenwel, eene paring van deze geelhalzige haantjes met donker genuanceerde hennetjes gaf in de nakomelingschap wel goede hennetjes, maar ook een zeker procent patrijskleurige haantjes (n.l. de patrijskleur, zooals die wordt aangetroffen bij de patrijs Hollandsche Krielen, zelfs nog eenigermate donkerder).

C 9326 EEN GOEDE TOOM LAKENVELDERS.
Deze Lakenvelders, waarvan de haan 1e prijs op de tentoonstelling van Avicultura verwierf, zijn 't eigendom van den heer H. C. Weber te IJselmonde. De haan is een werkelijk fijn dier; jammer, dat het tijdens de opname al iets in den rui was.